

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **D. M.**, zastúpenej JUDr. Ľudmilou Raffáčovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Mäsiarska č. 4, proti žalovanej **S.**, zastúpenej JUDr. Katarínou Cibulkovou, advokátkou so sídlom v Piešťanoch, Winterova č. 38, **o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 10 C 50/2010, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 20. marca 2012 sp.zn. 10 Co 63/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) z 10. februára 2011 č.k. 10 C 50/2010-221, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru danej jej žalovanou 5. júla 2009 podľa § 63 ods. 1 písm. b) zákona č. 311/2001 Z.z. (Zákonníka práce). Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom, inou vadou konania a nesprávnym právnym posúdením veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom označila nepreskúmateľnosť

rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu, že nedáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky týkajúce sa predmetu sporu.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený odmietnuť poukazujúc na to, že rozhodnutia nižších súdov zodpovedajú zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaní napadnutom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorá mala spočívať v odňatí jej možnosti konať pred súdom tým, že rozsudok odvolacieho súdu nebol dostatočne odôvodnený.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, pričom sa zároveň stotožnil s odôvodnením prvostupňového rozsudku. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu bolo preto potrebné posudzovať v kontexte s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa. Berúc do úvahy tento kontext je zrejmé, že odvolací súd dal jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky podstatné skutkové a právne otázky týkajúce sa predmetu prejednáwanej veci, a to tak, ako sú tieto uvedené na strane 4 až 7 prvostupňového rozsudku. Okrem toho sa osobitne vyjadril aj k odvolacím námietkam žalobkyne poukazujúc na zákonné podmienky pre použitie výpovedného dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a konštatujúc, že bola preukázaná nadbytočnosť žalobkyne ako dôsledok organizačných zmien u žalovanej, a že žalovaná nesledovala realizáciou svojich práv poškodenie práv žalobkyne, a jej konanie nebolo šikanózne, ani diskriminačné, a ani odporujúce dobrým mravom. Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa tak spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozsudku správnosť právnych záverov, ktoré sú obsahom tohto odôvodnenia, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá.

V tejto súvislosti s požiadavkami na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia odvolací súd poukazuje na závery vyplývajúce z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003 a II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, podľa ktorých všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na všetky námietky alebo argumenty v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a ktoré zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Dovolateľkou namietaná tzv. iná vada, týkajúca sa hodnotenia dôkazov a z neho vyvedených skutkových zistení súdom prvého stupňa, a tiež aj nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.) sú síce prípustnými dovolacími dôvodmi, sami osebe však prípustnosť dovolania nezakladajú.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať správnosťou rozsudku odvolacieho súdu aj z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalovanej, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jej zástupkyne k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelne bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. novembra 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová